

מרגדיה אנושית גדולה מתוך שורותיו של פסקדין יבש האשמה: שידול לזנות

ערות הנאשם מאיר מורחי

באותו יום תמישי אני באתי מהעבודה שלי — סבלות. אני עמדת על ידי בית שמוש צבורי שעלייך אגד, עם אופנוע של הובלה. אחרי העבודה נכנסתי לאגד, שם ראיתי את ג'ורג'י. אמרתי לו אם הוא מעורב נין למכור מנת דם, אמר לי כן. ישכנו לדבר על הענינים של דם.

פתאום ראיתי את הילדה הקטנה באה. אני לא יודע מה שמה, היא דיברה עם שושנה ומרגלית. או אני שאלתי את ג'ורג'י מה עושה הילדה הזאת. או הוא אמר לי שהיא הולכת עם בחורים.

או אני לא תיארתי לעצמי שילדה בת תשע תלך עם בחורים. או ג'ורג'י קם ודיבר איתה ואמר לה הא חמש לירות. ואני התכוונתי למסור אותה למשרה אדור. ג'י אמרתי לה שאני אתן לך 15 לירות, שבי באגד.

היא אמרה שהולכת לבית שמוש. פתאם תפסו אותנו המשרה בפנים אגד. אילו ר ציתי ללכת איתה, הייתי נותן לה חמש לירות. ודי. לא דיברתי עם הילדה שום דבר על עבידה. אמרתי לה: במקום חמש לירות אני נותן לך 15 לירות שתקני בגדים.

היא אמרה לי: תראה לי כסף, אמרתי לה פה זה לא יפה. לא דיברתי איתה על עבודה בכלל. כשתפס אותי שוט ברחוב יפה, לא אמרתי דבר. אני סוחר בדם. יש לי הרבה מגות דם. אני עוסק בזה אחרי ה עבידה כבר שנה. ג'ורג'י הסכים לתת דם. אני לא רוצה שהילדה הזאת תתקלקל עם הבנות האלה. הצולעת שושנה היתה זונה וגם מרגלית זונה. לא הכרתי את שרה לפני זה, ולא חשבתי ששרה היא זונה. ג'ורג'י אמר לי שאפשר לשכב איתה. וגם הודה (שבעל) אותה בבית מלון. הוא אמר ש מקבלת חמש לירות.

שומר שיעין

בא כח התביעה

הג"ל מורה ששידול את הילדה לזנות, אין להאמין שעשה זאת כדי למסור אותה למשרה. אין להאמין שהוא משוטט ברחובות למטרות אלה בלבד. אני מבקש להתמיר בעונש.

הנאשם

אני לא אשם, רציתי טובה ולמה לגרום לי רעה?

פסקדין

עדותה של הילדה שרה ברוך אינה ברורה ולא אוכל לסמוך עליה באופן מלא. מאידך הנאשם עצמו מודה כי ביום 10.5.56, בשעה 5.00 אחצה בערך, הוא פנה אל הילדה שרה ב. שהיא בת שלוש עשרה שנה והציע לה 15 ל"י עבור "דפיקה". הוא טוען כי עשה זאת כדי להשתוות במקום וכדי לקרוא בינתים למשרה ולמסור את הילדה לידיהם.

אינני מאמין לנימוק ההצדקה של הנאשם. אני קובע כי הנאשם פנה אל הילדה שרה ב. והציע לה 15 ל"י עבור "דפיקה" וזאת על-סמך עדותו הוא ועל-סמך העולה מכלל עדויותיהן של הזונות מרגלית מורחי ושושנה לוי ומכלל המסיבות שתוארו בדברי העדים.

אין לי ספק כי זוהי "העבודה" שהנאשם הציעה לילדה. הילדה אמנם אומרת כי העבודה שהציע לה היתה להשיג על ילדים וטוענת ש"הוא לא אשם, רק שני הבחורים ההם שעשו לי רע", אך אני מקבל את דבריה בהסתייגות, מאחר שמאופן עדותה התרשמתי כי ברצונה להגן על הנאשם, שאותו היא רואה כחף מפשע לעומת שני בחורים אחרים, שלדבריה שכבו אתה ממש בחדר במלון. ואילו הנאשם עדיין לא פגע בגופה לרעה.

אני קובע לכן, כי הנאשם הציע לילדה שרה ב. שהיא בת שלוש עשרה שנה ושאינה זונה רגילה, "עבודה" — היינו לשכב עם אדם בלתי-ידוע. תמורת תשלום סך 15 ל"י. לכן אני מוצא אותו אשם בעבירה המיוחסת לו בגליון האשמה.

כמו"כ אני קובע, על-סמך המסיבות הגיל, כי הנאשם שוטט במקום צבורי, היינו בתחנת אגד בירושלים, במסיבות שיש בהן כדי להביא לכלל מסקנה שהוא נמצא שם לשם מטרות בלתי-חוקיות — היינו, לשם שידול למעשה זנות. מסיבות המעוררות חשד זה הן: העובדה שהנאשם נמצא בחברת שתי זונות מקצועיות עם ילדה עובדה ומוזנחת בגיל 13 שנה, וההצעה לשלם לה 15 ל"י עבור "דפיקה".

לפיכך, אני מוצא את הנאשם חייב גם באשמה המיוחסת לו בגליון האשמה, בפרט 2. שופט-שדום יעקב בוק.

מזרידין

הנאשם עשה מעשה מכוער ביותר. הוא בעל עבר פלילי ולמרות הענישים, לא הטיב את דרכו.

אני מחליט לזון את הנאשם למאסר לחצי שנה עבור שתי העבירות כאחת. שופט-שדום יעקב בוק

עדה מוניקה מוהליכר

(קצינת מבחן לנוער)

אני חושבת שהילדה מספרת את האמת. אין לה מושג של זמן. היא תמיד שואלת מה השעה, כדי לדעת כמה כסף מגיע לה עבור עבודה במשקבית. היא אי-

זהו סיפור של נערה אשר תנאי החיים בשכונת עוני הביאוה אל סף עולם הפשע והזנות. זהו גם סיפור של אלה המוכנים לתת לה את הדחיפה שתעבירה אל מעי כר לסף זה. "העולם הזה" מגיש אותו בצורתו היבשה, הבלתי-רנסמציונית, כלי שון הפרוטוקול המשפטי.

נה יודעת קרוא וכתוב, אבל יודעת יפה חשבון.

עדה מרגלית מורחי:

אני חברה של שושנה לוי, אנחנו באות לעצמים לתחנת אגד. היינו כשהילדה הקטנה שרה ב. היתה שם. שמעתי שבג'ורג'י דבר עם מאיר. ג'ורג'י זה השכן הבלונדי ומאיר זה הנאשם. הם שניהם דברו אחד עם השני, הנאשם אמר לג'ורג'י שילך איתה (לבעול) אותה.

אחר-כך הנאשם הלך עם הילדה. אני לא יודעת מה דיבר איתה. אני מכירה את הנאשם והוא מכיר אותי ואת שושנה, כי אנחנו נוסקנו לפעמים בנות.

הנאשם: מה עשית כשבאת לאגד? תשובה: כשבאתי לאגד יושבים שושנה אני וג'ורג'י. באת וישבת בי ספסל שני דברת עם ג'ורג'י וג'ורג'י אמר: כן, אני יכול לסדר את הקטנה.

עדה שושנה לוי

אני חברה של מרגלית, אני כבר שנה לא עוסקת בנות. פעם הייתי זונה ומאיר ירדע את זה. אני מכירה את הילדה שרה ב. ג'ורג'י לימד את הנאשם שילך עם הקטנה בשביל זנות.

הנאשם: מאיר בן יוסף מורחי (23), משערי רחמים ירושלים, בתי סמרה אפרים. נאשם (1) בשוטטות בנסיבות חשודות: (2) בנסיון לשידול צעירה מתחת לגיל 16 ל"דבר עבירה.

כתב האשמה: ביום 10.5.56 פנה ה"נאשם אל הילדה שרה ב. בת 13, הציע לה 15 ל"י עבור כעילה ושוטט במסיבות חשודות.

עדה שרה ברוך

אני בת שלוש עשרה. הייתי לומדת בבית ספר רוחמה עד כתה ג'. אחר-כך למדתי בבית-ספר בריהודה עד כתה ד'. אמא רצתה לשלוח אותי לעבודה, ועבדתי בחדשית במשק בית. כמסת ראיתי שקונים לילדים בגדים ולי לא קונים, אז הסתובבתי ברחוב בית.

אינני יודעת מה זאת שבועה, אבל אני יודעת שבבית המשפט אני מוכרחה להגיד את האמת. אבי שמו יעקב. אמי שמה חנה. אני זוכרת, זה היה לפני 10 ימים. זה היה עלייך בתי השמוש שלי אגד. אני נכנסתי, אחר-כך יצאתי משם, והנאשם נגש אלי ואמר לי: כוא תראה, יש לי עבורך עבודה.

אז הוא אמר לי שהוא שולח אותי לכ"חור אחר. אז אמרתי לא כדאי. יכול לע"שות לי משהו. אז הוא הלך ישר ואני התחבאתי עלייך אגד. אז פחדתי ללכת הביתה, כי הבטחתי שאביא הביתה שש ל"י רות. אז נכנסתי לאיזה כינסה וישנתי שם עד הבוקר. הנאשם אמר לי שיתן לי 15 לירות, שאני אלך לעבודה נקיה ומסודרת. הוא אמר טפול בילד. אני פחדתי ולא הלכתי, כי קרה לי מקרה שבוע לפני כן שפאו שני בחורים ואמרו לי שיש עבורך דה. אחר-כך תפסו לי את הפה ושכבו עלי בבית מלון, אחרי קולנוע ציון. אני הבנתי שזה עכשיו אותו דבר.

מאיר ראה אותי לפני כן הרבה פעמים, שאני הולכת מבית לבית ומחפשת עבודה. מלבד המקרה עם שני הבחורים, לא הייתי אף פעם במטה. אני מרויחה קצת כסף כשאני עובדת בשעות משק בית. אני מוסרת את הכסף לאמא שלי והיא קונה בגדים. היא עוד לא קנתה, אבל היא תקנה. ואם יתחשק לי משהו, אז אני קונה לי איזה דבר.

אחר כך, במשרה, הראו לי שורה של אנשים והכרתי את הנאשם מבין האנשים האלה. שהוא אמר לי שהוא יתן לי כסף. מאיר אמר לי: אחרי שתבואי ותראי את העבודה, אחר-כך אתן לך 15 לירות, ותקני לי בגדים. כי הוא ראה אותי בבגדים כאלה, שאני לא מסודרת. אני גם מכירה את שושנה ומרגלית, הן היו יושבות באגד ברחוב יפו ואחר-כך מאיר הלך לשבת אצלן.

זה היה בערך בחמש אחר-הצהריים. אני שאלתי איזה שעה, אמרו לי שהשעה חמש. אני רק רוצה להגיד שמאיר לא אשם בשום דבר, הוא רק רצה לעשות לי טובה. רק הבחורים ההם אשמים בכל. הם עשו לי יותר מדי צרות.

שאלת הנאשם: את ג'ורג'י הכרת?

תשובה: בפעם הראשונה הכיר לך אותי השמן ההוא, ואחר-כך ראית אותי תמיד כשאני מחפשת עבודה. אלה הכתחת לי 15 לירות שאקנה לי דברים. לא דברת עמי רע, ולא עשית לי בכוח משהו.

שאלה שנייה: מי זה השמן?

תשובה: השמן זה אחד עם זקן בלונדיני. זה אחד משני הבחורים שבמלון עשו לי את הדבר ההוא. אמרתי לבחור ההוא לך תתביש. אמרתי לשושנה הבחורים מקל"קלים אותי. אחרי שעשו לי את כל הרע הזה, בא השמן ודבר אתי בטובות. אני יודעת שהנאשם איננו אשם בשום דבר.

מנהג מקימו

בירושלים, הודיע דובר משרד הבריאות כי משרדו יקים בי"כפרים הערכיים מקלחות ציבוריות, הבטיח כי מקלחות אלו יהיו נפרדות לגברים ולנשים כדי "לשמור על ה"מינהגים הערביים".

מיוזג גדויות

בנהריה, שינה מוכר-העיתונים מן המעברה הסמוכה את שמי מאלחנן דרויש להגס דורוקר.

התחרות בתי-ההונות

ב"יפו, קיבלה הנהלת קולנוע מ"קומי בקשה חתומה בידי "אגודת בנות המקום" לא להציג יותר סינים של מרילין מונרו, מכיון ש"אחרי כל הצגה כזאת, מקבלים ה"בחורים שלנו מושגים על דמות ה"אישה שאין להם כל קשר עם המציאות".

עבודה נקיה

ב"תדיאביב, מסר עורך-הדיון שלמה כהן את מכונתו לניקוי לצעיר שעמד בפתח משרדו, גילה בצאתו כי הצעיר נעלם יחד עם ה"מכונתו".

השקעה כראית

ב"עכו, לאחר שנפל ארנקו ובו שבע ל"י אל תוך הים, שכר עוזי גוטמן סירה ורשת דייגים, עמל שלוש שעות, לא מצא את הארנק, הצליח תחת זאת לדגל שלל דגים, אותו מכר ב"2 ל"י לבעל המסעדה הסמוכה.

מחירות מופרזות

בירושלים, החזירה המשרה את מכונתו הגנובה של מיכאל צור, ממשרד המסחר והתעשייה, עוד לפני שבעלה ידע על גניבתה.

זרע הפורענות

ב"רמת-השרון, הודיע האיכר שמואל גרין למשרד החקלאות כי שדהו הצמיח עגבניות, למרות שזרע בו פלפל מתוק, שיגר מכתב התנצלות. כעבור שבוע, בו הסביר כי טעה, מאחר שאסף את העגבניות משהו של השכן ולא משהו הוא.

צו האופנה

ב"תדיאביב, יצאה שולמית בר-גר מרחצה בים, הופתעה לגלות כי חולצתה הצבעונית נעלמה, מצאה במקומה חולצה אחרת, כתוספת פתקה שהודיעה: "הצבעים שלך התאימו לי יותר".

מצא מין את מינו

ב"צריפין, הפגין גרשון נתן את שמחתו על כי סוף-סוף עבר ניתוח סירוס, הביע את התמרמרותו על הנהלת בית-החולים, שהחזיקה אותו במחלקה של גברים, למרות שכבר ראה את עצמו כאשה.

זוח ערכים

בירושלים, לאחר שנעצר בחור נטורי קרתא בגלל השתתפות בהפגנה נגד מכירת כרטיסים בקולנוע ציון במוצאי-שבת, נשאל במש"טרה אם הוא מודה באשמת נשיכת דיו של קופאי הקולנוע, ענה "אם אני אשם כמשהו, הרי זה בניגוד טריפה!"